

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à
Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 694. Sergii Pap. Annus 7. Ivstiniani Ivn. Imp. Annus 10.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

Ecclesiastici ritum, ut passionis Dominice die, ipsa sexta feria hebdomadæ sanctæ, sacrificium Missæ minime offerretur.

VII. Hoc tempore anno Iustinianus Imperator, qui (ut dictum est anno superiore) misit Romanum Zachariam Protopotanum, ut vinclum Sergium Papam produceret Constantinopolim, iusto Decidio offenstam, odiumque inicuū totius populi, ut eundem imperanteo patet, non innuit, opacemq; aliquem alium elegerat, quem acclamarent Imperatores; quod tandem anno sequenti (ut dicimus) perfecit illi. Quibus autem ex causis ciuitatis in die concita, apud Thracorum Annales ista leguntur:

S A V I T T A
M I N I S T R O
R U M I M P.

Iustinianus edificis intentus condidit triclinium ab ipso denominatum & nomen Palati, operi huic praefecit Stephanum Personam cum plena potestate Sacraeurn & eiuscomodum principem, bonisq; plus, quem angustiarum & crudelium, qui abhuc vita misericordia operari, verberabat acq; lapidabat. usque adeo ut Imperatore prope projecto, matrem eius Anatoliam Angelam lori flagellari. Item & Theodosius monachus, pridie in clausura vita degens, tum generali Logotheta constitutus, multos procerum, milia sacerdotum culpa, supplici affect, bona coram publicant, sumib; que ita supponit, ut capitla deorum reverenter, palmarum sumo rexant. Sed & eritis Praefectus plurimos mandato Imperatoris in carcere conuicis. Quibus omnibus ad ipsa adulterii aduersi Imperatorem creuerunt, & his haec adducti.

VIII. Dicitur ECCLESIA
AM DE-
PAS. IMP.

Erat vicina Palatio adeo Diapara Virginis, Metropolitana dicta: cum demoliri intulisse, locoque eius gradus Venerorum & phialam edificare volebat, ut ibi esse iugis & iugis ageretur. Ideo a Callinico Patriarcha postulabat, ut eius ab aliis causa Denunciat. Quodbol; dam enim frumentis preciosis, tanta acrobas, id fieri confidet. Respondit Patriarcha, votum sibi esse quod templi erigendi causa ficeret, nullum deinceps gratia recipuisse esse. Sed si adductus, taudent laevigantibus ita sit: Gloria Deo, qui omnia perficit, nam & semper & in eternum. His auditis, destruxit est adeo, & phiala condita, haec apud Cedentum atq; Theophanem, Zonaras quoque ad eadem referit. Athene impia & alia in Rom. Ecclesiæ Pontificem aulam infelix Angustus haud leni dato supplicio luit, sed imperij iactura atque harum obsecracione perfoluit, ut dicimus anno sequenti.

IX. DVO. SV-
GALDI
MARTY-
RUM SA-
XONIA.
• EQUAL-
DUS.

Eodem quoque anno a duobus sanctis martyribus est sancta Saxonia, quorum agone acque triumphantibus Beda profectus historiam corum, qui ex Hibernia prædicationis causa profecti sunt ad Saxonem, ita describit b:

Horum sequunt exempla duo qui dā presbyteri de natione Anglorum, qui in Hibernia multo tempore pro aeterna patria exalauerat, venerant ad preuentum antiquorum Saxonum, si forte aliquis ibidem predicanter CHRISTO acquirevere posset. Erant autem vires ambo sicut deuotissimi, sic etiam vocibus: nam vix, coram appellabatur Euwaldus*, a tamē distincione, ut praedicta capillaria species vixus niger, alter albus Euwaldus disceretur: quorum vix pietate religiosi imbuti, sed niger Euwaldus magis sacrarum literarum et scientiarum instrutus, petiveruntque ab eo, ut transi essent ad Satrapam, qui super eos erat, ex quod habent aliquid legationis & causa visitati, quod deverb ad illum perfecit. Non enim habent Regem sicut antiqui Saxon, sed Satrapa plurimos iugentes prepositos, qui ingruente bellitu, mutuant equaliter fortes, & quemcumque fors offenderit, hunc tempore bellū ducem omnes sequuntur, & hinc obtemperant: peracto autem bello, rursum equali potentia omnes sunt Satrapa.

X. DVO. SV-
GALDI
MARTY-
RUM OSS-
VNT.

Suscepit ergo eos villicus, promisso se mittere eos ad Satrapam, qui super se erat, ut petebant, aliquo diebus secum retinuit. Qui cum cogniti essent a dñi hereti, quod essent alterius religionis (nam hymni & psalmi semper & orationibus vacabant, & quotidie sacrificium Deo victimæ falaturi ostreabant), huiusmodi secum reuelata facta & tabulam altaris rite dedicatam (quod altare portatile dici confusus) suspecti sunt habiti, quis si peruenirent ad Satrapam, & lagunam eam illo, auferrent illum a diu suis, & ad nouam Christianæ fidai religionem trans-

seret, siquicunque paulatim emissem curam presuenda vellet utitur in novam metare culturam. Itaque raportant eni; latere interemperit, aliunc quidem Euwaldum nixi occidit gladiis, nigrum autem longo suspicitorum cruciat. & huiusmodi omnium omnium disceptio: quas interempto in literam præcepit. Quod cum Satrapa ille, quem videt volunt, audierat, statutus est valde, quod ad se venire volentes pergeant ut posse rentur: & matrem oculis vicinas illos omnes, rursumque maxima confusio.

Faç sunt autem presi sacerdotale & fama CHRISTI: quinto Nonarum Octobrino die. Ne martyris curam celestem defuisse mirari: nam cum preceptum verum corpora animi resumimus, à Pagani efficiunt in se, contigit, ut huius auctoritate flueni decurrente per quadrangula fore nulli pallium ad eum quae loca permixtum, atq; ad celum rixam sicut vixi supra lacum fulgirat illum, rursumque ea perservare contigit, & hocceum Paganus, qui co-seculariter invocatur. Id & vix ex eis in rixam nocturna apparuit custos cuiusdam pectoris, cu[m] manu erat Thimon, vero insipi & ad faciem quisque velis, qui de molle factu fuerat monachus, indicans, quod huius auctoritate coru[m] posse invenire, vix lucem de celeritate radiis insuerat, quod ita complevit illi. Invenit namque verus coru[m] noctis martyrum invenit, qui ex mortuorum consignum recordata sunt, & ipsorum, vel intentione coram congrua illa in huius mortuorum celebratur, sed & honore martyribus debito eisdem Ecclesiæ Catholica prosequitur, in alium martyrum tertium annua memoria celebrando. Donec pergit ad eum gloriosissimum Dux Francorum Lupus, redemptor, adductus ad eum corpus conditum cum nulla pars Ecclesia Coloniae cimitatio noctis & dies. Ferunt autem quatuor, in quo ecclsi sunt, sons oblitior, qui in eadem loco rixam huius copiose furentur sive perfunduntur, huiuscque de doctobratis virtutibus sermo.

I E S V C H R I S T I A N N U S 694.

S E R G I I P A P. I V S T I N I A N I I V N. I M P.
Annus 7. Annus 10.

N O N A G E S I M V S Q U A R T Y S post centenium veientur Domini annus, septima Indicatio inchoatus, quo Leoninus Praefectus à Graecis Imperiis accipiens, Iustinianum precepit manus, atque huius decupatum Chettinam in extrema religia. Hecam quomodo se habuerint, sane plumbus protendit. Ius est Deus in iusta regna Principem quoniam iustum linceris dogmatis. Ceterum tunc omniarium videm excedere felicitate, ubi Callinico Patriarcha ita nono um fandone canonum Romanum Ecclesiam inelegit. Ecclesiam in deuotissimis, penitus deuotissimis, cum & eadem capitulo Romanam Ecclesiam afficeret labores. Sed & coram id perficendum in Christum Domum, ipsum summum Pontificem, violentias iniunctas manu Piscopatio præcepit, violentas ipsæ etiam etiæ, quibus ei ignominie truncatus hanub; & in culmine propositus.

Horum omnium inspectio vindicat, vigili & semper de celo descendit, & ut dum in Nabuchodonosor, etiam maius fortis est: Succidit arborum, & præmisit terram, excutit folia eius, & diffusus fons aquæ regia, quia subter eam sunt, & robusto aram dedit; remansimmo radicibus eius in terra summe, na quadam, dum in eum rixandum excitat, à quo truncatus sumbit pedatus perpetio, siue maneat ad decem annosque iugis etiæ legatus: sed hanc volunt euandi Deus radicis, qui etiam germinaret, dum scilicet diuonum iustitia tempore euolato, in regnum nostrum remeare permisit; et probe confitius ipse vnde tibi malum tam grande pro-

Ecclesiastici.

uerent, non collateri, quod videtur, de Romanis Pontificibus bene metet: vique adeo, ut corona, qua redimicaret, intercedens illa, sumum Pontificis pedes fuisse excolularia, regnum sibi hanc via propagatum, nisi alii communibus nationis in se ipse Deum vindicem concideret.

Sed narratio nesciam ipsam aggredia: nra. Grecorum Anales ita habent: Eodem anno decimo Iustini annus Imperator Iustinianus imperio pollio illi hoc petto. Mandavit Stephanus Patriarcha, & Envy Dux, et nocte populum Constantinopolitum necerat. Iudei intro a Patriarche falle. Sub his ipsius tempore Leontius Patriarcha, qui cum Dux Orientalis iugis, re bello proclava gesta, per columnam delata, tremulamente in carcere detinente erat, subito evanescere videbat, ac Dux Graecus factus, inflatus, ius in tres celos imponit, et opere ubique amolit. Ea nocte in Sophia portis haud multo tempore preflavat, comitatu suis negotia sua componebat. Iudei eis, qui ipsorum vere amabant, iuramenta tempore ipsi, Paulus praetor monachus clavigeri Calixtus, affirmante patre, & Gregorio Capadoxi Leontiu Floriani viceps. Quibus cum dicitur Leontius, captivo fili imperiorum ab iis promitti, vite, libertate, iure, iustitia, fidei bonis expectant: et gaudent cum rem agendi plena, iam non impendunt. Ergo Leontius, suo armatis secum tempore factis de praeceptis venit, palauisque foribus simulante ut impetrator reverte, et de quoddam, qui ibi erat, facturum. Cum praeceptis indicatione illerum, ad latitudinem predicti portus, cum operis aperte a Leontio rectifico. Tam Leontius, carceris reclusus, militibus et detenus oblitus atq. armavit, cumque ea in forum prodigiose: Quicunq. Christiani sunt in aula S. Sophie praefata. Dispersi, quoniam per omnes regiones proclamarunt. Turbata multitudine coniuncti ad latitudinem magna ecclesie coniuncti: praesertim, rura Taurica, hunc esse domum illam a Deo fiducia, clamant, et populo sublati, clamore vociferabatur: Refosiantur osa Iudei.

Hoc modo universus populus in circos transcurrit. Prima luce instantem per Eundem in circum producent, neque transcursum Chersones regatur: Theodosium vero monachum, & Stephanum Iudaeum, fundum apedes legati, per viam publicam ad Botem patratorum coniuncti, atque ita festis ascensionibus Leontium Imperatorem salutant. Calixtus Iohannes Patriarche occupante, hec tandem verbi Cedens, etenimque coniuncta habebat in Theod. hanc, Zonara, atque alii G. eccl. acto obstat. Eros: tamen esse suratur, quod habet Theodosius, sed I. et artem non nisi ibus tantum, sed & Iudea fuisse pacem sum: id enim non probatur: nam constanter ipsius eccl. loquuntur, ut suo loco dicimus. Porro Leontius Imperiorum anno primo cuncta pacata fuisse tradidit.

Hec quidem in Oriente: In Occidente autem Hispania, monachorum illis habitantibus, exigitur hanc: cooperatorum: ut si aduersus Regem, regnanteque atque viri unito Ch. Iudaei in locutionem adiubentes Iudeos illos qui habitabant Africam. Cognita vero etonundem comparacione, Rex Eccl. omniis Hispaniarum Ecclesiasticorum Episcopos, necnon Hispanis subditos Gallici, Narentes Antiquites Tolentum ad Concilium contocant: hoc anno celeb. andum, quinto Idus Novemb. eiusdem Regis anno episcopo. Et a leprogenitem trigesima secunda.

Cato prior in unione coniuncta: Episcopi, adulterus Iudeos illud in primis statuerunt, ut redigerentur in securitate, non bona omnibus sibi videntur. Quoniam vero idem Christiana religioni nomen derident, atque ab aliis facient sacra vnde baptismatis: illud de eorum nisi pariter statuerint, ut cum septem annorum aetatis essent, duileventur ab eorum parentibus, & inter Christianos aerecent, atque coniungo veterum Christianorum magistrorum federe impingerent. Sed audi ex eadem Synodo detecta: iporum facinosa: octauo enim canone post exordium illa habentur a:

Eisde quo plus Iudeorum nequissima sacrilegia nostra resperga: & sanguinem Christi cruentum, ac multo tenui usq[ue] m[od]i prefessum, nolatur maculare: ut copiosa sunt eorum sceleris, sic multe est, ut gravem fili incorrigere loquantur animaduertuntur iacturam, quippe alia sceleris non solum statim Ecclesie perturbare ma-

luerunt, verum etiam ansu tyrannico inferre conati sunt ruam patriae ac populo vniuerso: ita nempe, ut suam quasi semper inueniente gaudentes, amersas in abhunc exercerent strages. Vide crudelitatem & insperatae presumptio crudeliori debet extirpari populo, & ita in eis ordinatum debet ferire indicium: quatenus viquestraque puniatur, quod nequiter definitum praescribitur. Quia de causa, dum in his factis, Synodo per alterum causarum sententia dirigenter in castissime gratia, exempli corundem infidorum compirant ad unius nostrae percutient auditus, eo quod non solam contra suam politicatio- nis suorum rituum obseruationem, tunicae fidei, que eis per undam faci baptizatae induit famela mater Ecclesia, macularent, sed & regni salutem sibi (ut premiosum est) per confirmationem usurpare maluerint.

Quod infantum faciem dum ex ipsorum professionibus nostrarum plenissime nos: & conuentus, huius decreti nostrarum sententia eos determinauit irreuocabiliter ferri confusa: scilicet, ut ex infante puerum & religiosum Principem nostri Egiam, qui celo Domini accensus, & familia fida ardore compulsus, non solam in iuriam Crucis Christi vindicare vult, sed & genio sua ac patria exercitum, quod fare illi per- ficeret: Jesus deuincere, acruis exterpare intendit, nisi omnibus iudeis maledicti, & ipsa resula scilicet virtus locata, tam evidenter perfidiorum, vel reliqua potestato, a loco propriu exolute, per cunctas Hispanias provincias perpetua subiecta feruntur, hic quibusmodi infierunt feruantes, largia manent viquestraque per dispergunt, &c. in fine vero ita de eorum filiis: Sol & filios eorum virtusque sexus decernimus, ut a septimo anno cornu nullam cum parentibus sui habitatione, aut societate habentes, ipsi coram domini, quiescecent, per fidulissimos Christianos eos nutritiis contrahantur: ea faciliter ratione, ut & masculos Christianos faminus in coniugio copulant, & feminas Christianas familiariter viri maritali societate adiungant. Et neque parentibus (sunt dicens) neque filiis penitus licentia quoque puto iudeorum superflitionis ceremonias confidere, neque infidelitas (ne sententia quibuslibet occasionib[us] ut scire, h[ab]eatur) in tumultuantur Iudeos contra Chalitanos Episco- li.

Succisa est partitio eodem Concilio ab isto illa, que in lacu sanctum Missa sacrificium irreipset cum superflitione coniuncta: dum felices aliquis aduersus inimicis cum iunctu odio flagras, ut illa quam civis ex humanis tabi scirent, pro ipso offerret vel offere endiam cu aetate sacrificium pro defunctis offerri solitus. Erant enim olim, sicut & hodie peculiares vestis & preces, que pro defunctis in pene purgatori detentis in Missa sacrificio dicentur. Praecellat de his, sicut & de Iudeis, querela regis in libello ab ipso oblato Synodo, quae aduersus iudeos modi, impie frictantes decerit: ita h[ab]et, vbi est immane facinus detestata:

Misso pro regi defunctorum prenuptiatis fallaci rito pro rito, sicut deinde celebrare hominibus non ob aliud, nisi ut, pro quo id ipsam offerat sacrificium, ipsa sacrificia libramur interuenire, mortis ac perditionis incurrit periculum, & quod conditum est in salutis remedium, illi hoc pericolo infinita quibusdam esse expectant in interitum. Obinde nostra electi vnamnitatis concerunt, ut si quis sacerdotem deinceps talia perpetraverit fuerit detulitus, a proprio deponatur gradu, & tam ipse sacerdos, quam etiam ille, qui ad talia peragenda incitasse perpenditur, exilio perpetuo erga fidem relegari, excepta in supremo vita curriculo, cum in vita sue diebus sacra communionis ei denegetur perceptio, quam Deus se crediderunt fraudulento delibasse studia, h[ab]et Patres, & alia ad factos ritus pertinentia prouide itaferunt, quae tu confulas.

* *

*